

А за да се разкрие величието на българската народна душа въ тоя тържественъ часъ, доста е пѣсенъта на народния поетъ, която сама свѣдочи за владѣющитѣ въ сърдцето на всѣки българинъ, младъ и старъ, избликъ отъ чувства и вѣчна, неразривна признателность — къмъ майка Русия и нейния великъ славянски царь. . . Чуйте тая звучна пѣсенъ : *

Царю!

Днесъ, като въ земя ни
Идешъ съ слава и съ гърмежъ,
Та на грознитѣ тирани
Ударъ грозенъ да дадешъ ;

Днесъ, като възъ насъ сияе
Твойто царствено лице
И отъ радостъ вечъ играе
Всѣко българско сърдце ;

Днесъ, като въ тебе видимъ
Наштѣ сбжднати мечти
И ще скоро да съзидемъ
Храмъ надъ вражитѣ кости ;

Като майка развълнуванъ
И възрадванъ, катъ дѣте,
Ида, и тебъ принось струвамъ
Тѣзъ трептящи стихове.

* Ив. Вазовъ: Ода на Императорътъ Александра II, по случай на първия му триумфаленъ входъ въ Букурещъ — юний 1877 година.